

Šetřit na neziskovkách je iluze. Stát by zaplatil mnohem víc, říká Šimon Pánek v podcastu Respektu

14.11.2025 - Martin Svoboda | Člověk v tísni

Ředitel Člověka v tísni Šimon Pánek v podcastu Respektu (Ne)bezpečí Ondřeje Kundry upozorňuje na to, že neziskové organizace zajišťují státem požadované služby mnohem levněji než komerční sektor a že jejich omezení by přineslo vyšší, nikoli nižší výdaje. V rozhovoru také popisuje proměnu pomoci na Ukrajině, hodnotový střet s politiky i to, co ho stále nabíjí a proč mise pomáhat pro něj zůstává i po třiceti letech stejná.

Pánek v rozhovoru upozorňuje především na zkreslené představy o financování neziskového sektoru. Připomíná, že neziskové organizace zajišťují služby v hodnotě zhruba 125 miliard korun ročně, „a čerpají na to v podstatě desetinu“.

Pokud by stát chtěl tyto služby převzít a zároveň je předat ziskovým firmám, bylo by podle něj nutné vydat minimálně o polovinu více prostředků – a představa, že jde o úspory, je podle něj mylná.

Práce neziskovek stojí na společenské solidaritě

Odmítá také politické tendence prezentovat neziskový sektor jako prostor neefektivity nebo plýtvání. Podle něj jde o hodnotový střet: organizace jako Člověk v tísni prosazují toleranci, solidaritu a férové příležitosti, což kontrastuje s částí politické reprezentace.

„My mluvíme o toleranci, vstřícnosti, inkluzivitě, solidaritě... někteří politici mají pocit, že ve společnosti je potřeba segregovat a škálovat. My ne. Pro mě je skvělé, když je společnost solidární,“ říká. Právě proto se podle něj často ocitají pod kritickým dohledem.

Pomoc Ukrajině se od začátku invaze výrazně proměnila

Člověk v tísni se podle Pánka přesunul od rychlé krizové pomoci k dlouhodobé stabilizaci – opravám domů, psychosociální pomoci či pomoci veteránům. Do konce čtvrtého roku konfliktu chce organizace opravit až 70 tisíc obydlí zničených útoky.

Díky veřejnosti i mezinárodním donorům se podařilo kombinovat sbírku ve výši 2,5 miliardy korun s dalšími čtyřmi a půl miliardami z institucionálních zdrojů. Práce podle Pánka pokračuje navzdory nebezpečí a únavě společnosti: *„Válka dál běží, nezmenšuje se, bohužel.“*

Chci přispět do sbírky SOS Ukrajina

Ocenění Řádem TGM patří celé organizaci

Práci v neziskovém sektoru vnímá Pánek jako celoživotní poslání. Ocenění Řádem T. G. Masaryka považuje spíše za ocenění celého týmu, který podle něj stojí v první linii.

Jeho osobní motivace zůstává stejná jako v 90. letech: pomáhat tam, kde je to nejvíce potřeba, s respektem a pokorou. Jak říká: *„Mise je stále stejná – pomáhat těm, kteří to potřebují. Můj otec mi vštípl, že se nemám nad nikoho povyšovat, ale taky se nikoho nebát. Tím se dál snažím řídit.“*

Celý rozhovor si můžete také poslechnout na stránkách Respektu a ve všech podcastových aplikacích.

[https://www.clovektisni.cz/setrit-na-neziskovkach-je-iluze-stat-by-zaplatil-mnohem-vic-rika-simon-pa-
nek-v-podcastu-respektu-13066gp](https://www.clovektisni.cz/setrit-na-neziskovkach-je-iluze-stat-by-zaplatil-mnohem-vic-rika-simon-pa-
nek-v-podcastu-respektu-13066gp)